

N:o 8.**Af Herr A. Reutercrona: Angående ändring i Kongl. Förordningen om förbud emot lotterier den 21 Mars 1844.**

Det i 2:dra § af Kongl. Förordningen angående förbud emot lotteriinrättningar samt emot försäljning af lotter för in- eller utländska lotteriers räkning den 21 Mars 1844 medgifna undantag ifrån allmänna förbudet emot egendoms bortlottande, anser jag böra utsträckas jemväl till fattige handverkares eller andre arbetares egna tillverkningar, hvilka, isynnerhet under tider, då penningebetryck och annan nöd råder i orterna, det ofta är omöjligt att kunna genom vanlig försäljning föryttra, så att den nödstälde handverkaren eller arbetaren saknar all utväg att bereda sig medel till försörjning med sitt arbete, i anseende till hinder för produktens försäljning, derest det icke kan tillåtas honom att få densamma bortlotta och sålunda erhålla någon inkomst af arbetet, derför utan han äfventyrar brist på det oundgängliga för lifsuppehållet. Genom medgifvande i dylika undantagsfall till bortlottning af handaslöjds tillverkning, likasom af lösören för välgörande ändamål och af konst saker för Svenska konstidkares understödjande, tror jag icke att ifrågavarande författnings gagneliga syftemål, att lägga band på vinstbegäret, skulle motverkas, helst oförmälda slags lottförsäljning blefve af ringa omfattning; Och emedan anställande, för nöds skull, af otillåtet lotteri med lösörepersedlar af obetydligt värde synes vara förseelse af beskaffenhet, att den oftast bör kunna försonas med ringare böter än det hittills stadgade lägsta belopp af 10 R:dr Banko, som i de flesta sådana fall mångdubbelt öfverstiger den bortlottade egendomens värde, torde minimum af böterna böra nedsättas till 5 R:dr R:mt, så att domstolarne måtte befrias från att tillämpa hårdare straff än förseelsen förtjenar. Äfvenledes anser jag, att i förordningen bestämda böter icke böra till någon del tillfalla angifvaren eller åklagaren, utan skola delas till tvåskiftes mellan Kronan och fattigkassan, i den socken der förbrytelsen

skett, för aflägsnande af all anledning till misstanke emot åklagare, att han anställer åtal af egennyttig beräkning.

På grund häraf föreslår jag, det Riksdagen, för sin del, beslutar, att åberopade Kongl. Förordning erhåller följande ändrade lydelse:

»1 §. Lotteri må ej af någon inrättas och öppnas för allmänheten, och vare ej heller tillåtet, att, för egen eller andras räkning, utbjuda eller afyttra lotter till penningars eller annan lös eller fast egendoms bortlottande inom eller utom Riket.

2 §. Det i förestående § stadgade förbud må likväl icke lämpas på bortlottning af lösören för välgörande ändamål, af konst saker till Svenska konstidkares understödjande och uppmuntran samt af nödställd handverkarens eller annan arbetares egen tillverkning; dock bör om en sådan lottning anmälan förut ske hos vederbörande Konungens Befallningshafvande, som dertill eger, efter pröfning af omständigheterna, meddela tillstånd.

3 §. Öfverträdelser af hvad i 1 § stadgadt är straffas med böter från och med 5 till och med 150 Riksdaler Riksmünt i förhållande till lotteriets beskaffenhet och insättningarnes belopp, hvarjemte, då lösören hållits till föryttrande genom lottning, dessa, så vidt de finnas åtkomliga, skola dömas förbrutna. Hafva lösören icke eller endast till någon del åtkommit eller angår lottningen fast egendom eller penningevinst, må bötesbeloppet, efter omständigheterna, kunna förhöjas ända till 750 R:dr.

4 §. Böterna skola gå af den sakfäldes egendom, så långt den räcker och fördelas, jemte värdet af förbrutna dömda lösören, till tvåskiftes emellan Kronan och fattigkassan i den socken, der förbrytelsen blifvit begången.

Saknas tillgång till böter, skall hvad deraf ej gäldas kan förvandlas till fängelse i det förhållande, att böter till och med 15 R:dr svara emot en veckas, från 15 till och med 37 R:dr 50 öre emot 2 veckors, från 37 R:dr 50 öre till och med 75 R:dr emot 3 veckors, från 75 R:dr till och med 150 emot en månads. Gå böterna

öfver 150 R:dr, ökas straffet med en månads fängelse för det öfverskjutande beloppet till och med nästa 150-tal, så att 2 månaders fängelse svarar emot böter från 150 R:dr till och med 300 R:dr, 3 månaders fängelse emot böter från 300 R:dr till och med 450 R:dr o. s. v., utan att likväl vid sammanläggning och förvandling af böter någon för bristande bötestillgång må kunna längre än ett år i fängelse hållas.

Anhållande jag om denna motions remitterande till Lag-Utskottet.

Stockholm den 20 Januari 1869.

Axel Reutercrona.

N:o 9.

Af Herr Johannes Andersson: Derom att de gamla hästvakanskontrakterna måtte bibehållas oförändrade, eller ock att Staten måtte öfvertaga hästuppsättningen för de afsutna kavallerirusthållsnumren.

För den händelse att förslaget om försvarsväsendets bättre ordnande icke skulle af Riksdagen kunna antagas, hvilket jag något befarar, så får jag med afseende på rust- och roteringen, fästa Riksdagens uppmärksamhet derpå, att de gamla hästvakanskontrakterna med nästa år komma att upphöra, synnerligast för Kongl. Westgöta regemente, hvidan jag anser högst nödvändigt, att Riksdagen nu ville besluta, huru härmed framdeles skall förhållas, alldenstund sistlidne Riksdag och Stats-Utskottet då undansköt frågan, för att i sammanhang behandlas med Kongl. Maj:ts Proposition om försvarsväsendets bättre ordnande. Jag hemställer derföre värdsammast,

att Riksdagen nu ville fatta ett bestämdt beslut i frågan, antingen att de gamla hästvakanskontrakterna bibehållas oförändrade, eller ock att Staten öfvertager hästuppsättningen för de afsutna kavalleri-rusthållsnumren och låter dessa, som äro vida spridda i landsorterna, roteras till infanteri, i enlighet med min framställning sistlidne riksdag.